

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-06200/2019-ERU

V Ostravě dne 18. září 2019

Č. j. 06200-8/2019-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-06200/2019-ERU a zahájeném dne 1. července 2019 s obviněným z přestupku, fyzickou osobou podnikající [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2017 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, fyzická osoba podnikající [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“), se uznává vinným z přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 13. prosince 2017 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Libišany, u budovy č. p. 195 zemní práce, v důsledku kterých došlo k poškození středotlakové plynovodní přípojky IPE DN 32, a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně.

II. Podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 35 000 Kč (slovy: třicet pět tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18619.**

III. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů“), a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18619.**

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 1. července 2019 zahájil Energetický regulační úřad (dále také „Úřad“ či „správní orgán“) doručením příkazu č. j. 06200-3/2019-ERU ze dne 20. června 2019 správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly vedené pod sp. zn. 10557/2018-ERU zahájené dne 2. listopadu 2018 podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů.

II. Kontrolní zjištění

Předmětem kontroly vedené pod sp. zn. 10557/2018-ERU bylo dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 20. března 2019 Protokol o kontrole [REDAKCE], č. j. 10557-10/2018-ERU (dále jen „protokol o kontrole“). Kontrolou bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení prováděl dne 13. prosince 2017 v obci Libišany, u budovy č. p. 195 činnost v blízkosti středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 32, (dále také „plynárenského zařízení“ či „plynovodní přípojka“), v důsledku které došlo v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození tohoto energetického zařízení. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému ve shora konkretizovaném protokolu o kontrole nepodal účastník řízení žádné námítky.

III. Průběh správního řízení

Dne 11. června 2019 byl do správního spisu vložen kontrolní spis sp. zn. 10557/2019-ERU, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu.

Dne 20. června 2019 vydal Úřad příkaz č. j. 06200-3/2019-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen dne 1. července 2019 (dále jen „příkaz“). Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona. Úřad účastníkovi řízení výrokem II. uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 75 000 Kč.

Dne 9. července 2019 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti příkazu. Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě. Účastník řízení v odporu namítal, že výše pokuty je pro něj likvidační a že stavební práce vykonával jako pomoc spoluobčanům v nouzi, protože se jednalo o nízkorozpočtový projekt financovaný Obcí Libišany, se sídlem Libišany 40, 533 45 Libišany, IČO: 002 73 899 (dále jen „Obec Libišany“) a spolkem LiSt, z.s., se sídlem Libišan 174, 533 45 Libišany, IČO: 227 56 582 (dále jen „spolek LiSt“). K odporu byla připojena vyjádření Obce Libišany i spolku LiSt, ve kterých žádali o snížení pokuty účastníkovi řízení. Dle těchto vyjádření účastník řízení prováděl dostavbu silniční komunikace, kterou předchozí developer opustil nedokončenou. Obec Libišany zaplatila materiál, spolek LiSt zaplatil stavbu, účastník řízení byl do pozice zhotovitele vybrán, protože byl místní řádný občan a byl ochoten stavbu provést s několikanásobně nižšími

náklady, než nabízeli jiní možní zhotovitelé. Dle vyjádření spolku LiSt nebylo plynárenské zařízení uloženo dostatečně hluboko a nebylo opatřeno výstražnou fólií. Spolek LiSt dále uvedl, že si opatřil zákresy inženýrských sítí v lokalitě a byl přítomen na stavbě, ale že se mu nepodařilo získat kopii dokumentace původního projektu.

Dne 24. července 2019 zaslal správní orgán účastníkovi řízení přípis označený jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 06200-6/2019-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen dne 25. července 2019. Správní orgán účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, o možnosti doložit aktuální majetkové poměry a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání, a to do 10 kalendářních dnů ode dne doručení přípisu.

Dne 6. srpna 2019 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení, kterým dokazoval své majetkové poměry, a to příznaními k dani z příjmů fyzických osob za roky 2017 a 2018 a hypoteční smlouvou ze dne 12. ledna 2017. Účastník řízení uvedl, že jeho podnikání bylo ztrátové z důvodu opravy stávajících strojů a nářadí a nákupu osobního automobilu.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Zemní práce v obci Libišany, u budovy č. p. 195 účastník řízení prováděl na základě smlouvy o dílo ze dne 13. října 2017 uzavřené se spolkem LiSt coby objednatelem. Předmětem smlouvy byla stavba „dokončení cest v lokalitě U Křížků v rozsahu obecních pozemků“.

Účastník řízení nežádal o stanovisko správce plynárenského zařízení ani o vytyčení přesné polohy plynárenského zařízení v terénu. Správce plynárenského zařízení sice vydal dne 20. prosince 2013 stanovisko k existenci plynárenského zařízení v zájmovém území provádění prací pod zn. [REDAKCE] spolu s Orientačním zákresem plynárenského zařízení do mapových podkladů a Ověřenou přílohou žadatele, s platností 24 měsíců ode dne jeho vydání, toto stanovisko však bylo vydáno pro stavbu rodinného domu a v době poškození plynárenského zařízení již bylo neplatné.

Na fotodokumentaci místa poškození není viditelná výstražná fólie u plynárenského zařízení, toto zařízení nebylo uloženo v pískovém obsypu, hloubku uložení plynárenského zařízení nelze zjistit.

Dne 13. prosince 2017 došlo v obci Libišany, u budovy č. p. 195 při provádění zemních prací strojním mechanismem k poškození plynárenského zařízení.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 653 m³ plynu do ovzduší za dobu 78 minut

a k přerušení dodávky plynu 13 konečným zákazníkům (kategorie domácnost) po dobu 2 hodin, jak vyplývá z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení provozovaného ze dne 13. prosince 2017, číslo hlášení v SAP ESM: [REDAKCE] (dále jen „protokol o narušení“), a z Protokolu o úniku plynu z poškozeného PZ č. [REDAKCE] ze dne 18. prosince 2017. Z protokolu o narušení dále vyplývá, že zemní práce byly prováděny strojně – bagrem.

Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byly uhrazeny účastníkem řízení.

Účastník řízení ve vyjádření ze dne 13. srpna 2018 před zahájením kontroly uvedl, že zemní práce prováděl zaměstnanec společnosti I.M. service, spol. s r.o., se sídlem č. p. 65, 433 45 Libišany, IČO: 481 70 925 (dále jen „společnost I.M. service“), který ale plnil příkazy účastníka řízení, pracovali podle podkladů poskytnutých spolkem LiSt a Obcí Libišany. Účastník řízení uvedl, že poškozená plynovodní přípojka nebyla obsypána pískem ani opatřena výstražnou fólií a vedla z hlavního řadu nahoru pod úhlem asi 45 stupňů.

V. Právní hodnocení

V. I Použitá právní úprava

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Dle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 30. listopadu 2018 (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky v původním znění“) a energetický zákon.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl od nabytí své účinnosti dosud novelizován dvakrát a to naposledy zákonem č. 285/2018 Sb. s účinností od 1. ledna 2019. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován také dvakrát, a to naposledy zákonem č. 131/2015 Sb., kdy tato novela nabyla účinnosti rovněž 1. ledna 2019.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona a jeho novelizovaného znění a zákona o odpovědnosti za přestupky

a jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že ustanovení relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, a též trestnost tohoto jednání z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorií přestupku, zůstala obsahově totožná. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytykané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona a zákona o odpovědnosti za přestupky v původním znění).

V. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8, 9, 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona.

V. III. Právní posouzení skutku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození energetického zařízení, a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností energetické zařízení poškodil. V daném případě zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení prováděl zaměstnanec společnosti I.M. service, činil tak ale na základě příkazů účastníka řízení. Účastník řízení je tak za toto jednání zodpovědný dle ust. § 22 odst. 2 ve spojení s ust. § 22 odst. 3 b) téhož zákona. Účastník řízení si své odpovědnosti je vědom, jak uvedl ve svém vyjádření ze dne 13. srpna 2018. Skutečnosti, že plynárenské zařízení nebylo opatřeno výstražnou fólií, a že nebylo uloženo v pískovém obsypu a dostatečné hloubce, účastníka řízení nezavazují odpovědnosti za přestupek, správní orgán však k těmto skutečnostem přihlédl při ukládání výše pokuty.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení nese odpovědnost za spáchání předmětného přestupku.

V. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

Účastník řízení předně namítal, že zemní práce prováděl s nízkým rozpočtem a za účelem pomoci spoluobčanům. Správní orgán z vyjádření Obce Libišany a spolku LiSt zjistil, že účastník řízení prováděl zemní práce za účelem nápravy dlouhodobě neúnosného stavu pozemní komunikace v lokalitě, přičemž projektovou dokumentaci zajišťoval spolek LiSt. S ohledem na tyto skutečnosti správní orgán oproti příkazu ze dne 20. června 2019, č. j. 06200-3/2019-ERU, nehodnotí při stanovení výše pokuty jako přitěžující okolnost skutečnost, že nebylo vydáno stanovisko správce plynárenského zařízení ani provedeno vytyčení přesné polohy plynárenského zařízení v terénu, protože účastník řízení se snažil práce provést urychleně, aby napravil havarijní stav. Avšak vzhledem k tomu, že tento stav trval již delší dobu, jej správní orgán nepovažuje za nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákona dle ust. § 24 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, a proto účastníka řízení nezavazuje odpovědnosti za přestupek.

K námitce účastníka řízení, že k poškození plynárenské zařízení nebylo opatřeno pískovým obsypem ani výstražnou fólií a že bylo uloženo v nevhodné hloubce, správní orgán

uvádí, že tyto skutečnosti v tomto rozhodnutí hodnotí jako polehčující okolnosti, ale účastníka řízení nezbavují odpovědnosti za porušení plynárenského zařízení, neboť ten prováděl zemní práce strojně a bez předchozího vytyčení či ručně kopaných sond, přestože tato opatření by mohla plynovodní přípojku včas odhalit i přes její nevhodné uložení a tak jejímu porušení předejít.

K námitce účastníka řízení, že uložená pokuta je nepřiměřeně vysoká vzhledem k okolnostem případu a též k majetkovým poměrům účastníka řízení se správní orgán vyjádří níže v části „VI. Uložení správního trestu“ tohoto rozhodnutí.

V. V. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení svým jednáním porušil ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, a byly tak naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 653 m³ plynu do ovzduší za dobu 78 minut a k přerušení dodávky plynu 13 konečným zákazníkům (kategorie domácnost) po dobu 2 hodin. Správní orgán má za to, že v jednání účastníka řízení lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat. Správní orgán tak konstatuje, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku.

V. VI. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Jak již bylo uvedeno v části V. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení, účastník řízení prováděl zemní práce strojně bez platného stanoviska správce plynárenského zařízení, bez platného vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu a bez provedení ručně kopaných sond k odhalení plynárenského zařízení. Uvedené prokazuje, že účastník řízení při své činnosti nepostupoval s dostatečnou opatrností a tedy nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil porušením ust. § 68 odst. 3 téhož zákona. Správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

VI. Uložení správního trestu

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Dle ust. § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť cena stroje použitého účastníkem řízení ke spáchání přestupku je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl zcela nepřiměřený. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

V projednávaném případě ani nebude aplikován institut upuštění od správního trestu dle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, vzhledem k (i) povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům, (ii) rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Dle ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 7 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto přestupku.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení.

Dále správní orgán přihlížel dle ust. § 38 písm. b), c) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky k významu a rozsahu následku přestupku, ke způsobu spáchání přestupku a okolnostem spáchání přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k majetkovým poměrům pachatele.

Jednáním účastníka řízení byla poškozena středotlaká plynovodní přípojka, tedy, z hlediska energetického, zařízení menšího významu.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 653 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu 13 konečným zákazníkům. Tyto skutečnosti správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnosti.

Provádění činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení strojně hodnotil správní orgán rovněž jakožto přitěžující okolnost.

Účastník řízení nebyl v poslední době evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, což hodnotí správní orgán jako výrazně polehčující okolnost.

Jak již správní orgán uvedl v části „V. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení“, skutečnost, že účastník řízení neměl platné stanovisko správce plynárenského zařízení ani vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu správní nehodnotil jako přitěžující okolnosti, jelikož účastník řízení stavbu převzal v nevyhovujícím stavu po developerovi, který danou lokalitu svévolně opustil a komunikaci zanechal v nevyhovujícím stavu.

Úhradu způsobené škody provozovateli distribuční soustavy účastníkem řízení hodnotil správní orgán jako polehčující okolnost.

Při stanovení výše pokuty zohlednil správní orgán také zásadu gradace příčinné souvislosti, tj. posoudil existenci různých příčin vedoucích ke škodlivému následku. V rámci této úvahy přihlédl správní orgán ke skutečnosti, že plynovodní přípojka nebyla uložena v dostatečné hloubce, uložena v pískovém obsypu ani opatřena bezpečnostní fólií. Tyto skutečnosti správní orgán hodnotil jako polehčující okolnosti.

Správní orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán z podkladů, které účastník řízení zaslal jako přílohu svého podání ze dne 4. srpna 2019, zjistil, že účastník řízení v roce 2017 dosáhl výsledku hospodaření -210 514 Kč a v roce 2018 výsledku hospodaření 380 837 Kč. Účastník řízení v tomto období neměl příjmy ze závislé činnosti. Účastník řízení je dále dlužníkem hypotečního úvěru ze dne 12. ledna 2017 na částku 2 080 000 Kč.

S ohledem na aktuální majetkové poměry doložené účastníkem řízení nelze uvažovat o tom, že by uložená pokuta mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Jak vyplývá z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, konkrétně usnesení rozšířeného senátu

Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008–133, likvidační pokuta je taková sankce, „*kteřá je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.*“

Vzhledem k tomu, že výměra pokuty dle příkazu č. j. 06200-3/2019-ERU ze dne 20. června 2019 představuje více než 19% zisku účastníka řízení za rok 2018 a rok 2017 účastník řízení zakončil ve ztrátě, má správní orgán za to, že v případě uložení pokuty v této výměře hrozí existenční ohrožení účastníka řízení (případně jeho rodiny či jeho podnikání) nebo hrozí, že se může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se účastník řízení, případně i jeho rodina, na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. Správní orgán rovněž nemohl nezohlednit skutečnost, že účastník řízení činností, při níž došlo k poškození plynárenského zařízení, odstraňoval neúnosný stav povrchu místní komunikace, a to za cenu rovnající se režijním nákladům, tedy de facto bez nároku na zisk. V dané situaci tak správní orgán má za to, že na základě výše uvedeného a s přihlédnutím k zásadě individualizace trestu z hlediska poměrů pachatele je třeba přistoupit k mimořádnému snížení výše pokuty oproti příkazu. Nutnost zohledňování poměrů pachatele úzce souvisí s účelem trestu z hlediska individuální i generální prevence. Správní orgán přihlédl k majetkovým poměrům účastníka řízení a k okolnostem spáchání přestupku do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do majetkové sféry účastníka řízení, nikoli však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností uložil správní orgán účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem.

Pokud by se i přesto účastník řízení domníval, že výši pokuty stanovenou tímto rozhodnutím není schopen jednorázově uhradit, upozorňuje správní orgán na ust. § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, jenž stanoví podmínky, na základě kterých je správce daně (správní orgán) oprávněn na žádost daňového subjektu (účastníka řízení) nebo z moci úřední povolit úhrady daně (pokuty) na splátky. Účastník řízení tak může požádat o rozložení pokuty na splátky.

VII. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky

nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Tecl, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava